

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

1999 1 7

ՅԵՂԱԾԱՐԱՒԹՅՈՒՆ

ՀԱԴՐԵՄ

ԿՈՆԴԱԿԻՆ

ՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿԵՑԱՒ
ՀՈՌՎԵՍԿԱՆ ՀԱՅՈՑ ԵԿԵՂԵՑԵԱՑ ՄԵԶ
1856 ՅՈՒԼԻՍ 22 ԻՆ ՅԱՒՈՒՐ
ԿԻԴՐԱԿԵՒ

1/2/

ԿՈՆԴԱԿԻՆՈՒՊՈՒ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԵՐԻՑ ԵԼԲԱՐՑ
ԱՐԱՊԵԱՆ

29. 1046
9 10 46. 60

ՅԵՒՅՆԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ

Եկաւ հասաւ անանկ ժամանակ մը ,
որն որ խաւարը 'իլոյս , ծածուկը յայտ-
նի , ստութիւնը՝ ձշմարտութեան , ա-
տելութիւնը սիրոյ և խաղաղութեան ,
անիրաւութիւնը արդարութեան դար-
ձունելու կ'սպառնայ : Ասոնցմէ ոմանք
կը հնազանդին և կը խոնարհին . ոմանք
նոյն ճամբուն մօտեցած , և ոմանք ալ
դեռ յամառեալ կեցած կուզեն իրենց
անիրաւ ընթացքնին շարունակել : Ահա
խաւարը սեւ ամպի մը պէս հովին
սաստկութենէն ցրուելով , պայծառ
լոյսը իր ծիրանագոյն ճաճանչովը կը¹
ցոլանայ . ծածուկը , բանտարկեալ բը-
նութենէն նեղացած , իր յայտնութիւնը
երեւան հանելով , ինչ աստիճանի հանք
ըլլալը բոլոր աշխարհի կը ծանուցանէ :
Ատութիւնը ու անիրաւութիւնը , վեր
վար , աստին անդին գլտորելով , երբեմն
ապառաժնելու հանդիպելով , ծեծկը

վելով , փետառւելով , վերջապէս կը յաղթուի . ու արդարութիւնը եւ ձըշ-
մարտութիւնը իրենց յաղթական դրօ-
շակովնին կը պայծառանան :

Ուակայն , չար ատելութիւնը իր փա-
ռասէր ապստամբ բնութենէն ամենե-
ւին չի հեռանար , դեռ կեցած կորոտայ ,
կը մռմռայ , կը փսփսայ : Երբեմն սոսկալի
աղաղակաւ . երբեմն ողորմուկ ձայնե-
րով , երբեմն խնդում երեսով , շոյելով ,
խաքիրքելով : Յանկարծ կախէրես
կերպով կծմտելով , ակռաները
կը ծմտելով կուզէ աչքին դիմացը կե-
ցած իր թշնամին փառատելու , ծեծե-
լու , մինչեւ անդամ անունը աշխարհ-
քէն վերցընելու :

Ովէ այս չարին սաստիկ թշնամին ,
որն որ այսչափ կատղեցընելու պատ-
ճառ կը լլայ . ով պիտի ըլլայ , կարծեմ
թէ իրեն գործած սոսկալի անդթու-
թեանցը դէմ միշտ հալածող , գետնի
տակը անցընելու սպառնացող , Աէր ,
եւ խաղաղութիւնն է :

Քանի որ աս սիրոյ եւ խաղաղու-
թեան ըրած եւ ընելքները միտքը կու-

դայ , ինչ ընելիքը չը գիտեր , կը շփոթի , ոտվըները ու ձեռուըները կը դողդրդան , լեզուն կը ծանրընայ : Իր կողմէնակիցները , (այսինքն) նախանձը , զըրպարտիչը , մատնիչը , հայհոյիչը , որկրամոլը , փառասէրը , զինքը կը մխիթարեն եւ կը խրատեն իր թոյնը չորս դին տարածելու , ու անով բոլոր թշնամին (այսինքն) սէրը , խաղաղութիւնը , ճշմարտութիւնը , որն որ իրեն դէմ զինեալառաքինութիւններն են , թունաւորելու , եւ եթէ կարելի է , իր շահուն զոհընելու : Ո՞հ սոսկալի խորհուրդ , եւ զարհուրելի ոճիր :

Դանք յառաջաբանիս դիտաւորութեանը :

Աստուած պահէ ասանկ մոլութիւն մը մարդոյս վրայ , թէ եկեղեցական եւ թէ աշխարհական , երբոր տիրելու ըլայ , արդեօք ի՞նչ զարհուրելի կրօնական եւ քաղաքական կոխուներ ու գայթակղութիւններ ընել չի տար , որն որ հողեղէն բնութիւննիս սխալական ըլալովը միշտ չարին կը դիմէ :

Ո՞նաց որ մարդուս սխալական ըլ-

լալը յայտնի եւ հաւատքներնուս մէկ
կտորն է։ Ըայց այս սխալմունքը բանի
մը տեղ չի դնելով ու չի ձանչնալով,
իր վեասակար ընթացքը հետզհետէ շա-
րունակելու որ ըլլայ . ի՞նչ ըսելու է
արդեօք։ Ըսելէ որ վերոյիշեալ այն
չար ատելութեան կիբքը իր սրտին վրայ
տիրեր է , հալածելով այն իրեն դէմ
թշնամի եղած առաքինութիւնը . սէրը
եւ խաղաղութիւնը :

Ուրեմն ի՞նչպէս զգուշանալու , եւ
հեռու կենալու է այնպիսի անձանց ու
անոնց դրուածքներէն , որն որ իրենց
օդտին ու փառասիրութեանցը , (չըսեմ
չարութեանցը) ուրիշներուն ալ կը հա-
ղորդեն , ու կը հրաւիրեն այն չարամոլ
ատելութիւնը ընկերանալու , ընդդէմ
քրիստոնէական սիրոյ եւ խաղաղու-
թեան :

Այս սոսկալի ատելութիւնը վերջին
դարերու մէջ մեր Հոդեւոր իշխանաց
վրայ աւելի տիրելը , թէ պատմութիւն-
ներով եւ թէ մեր օրերը եղածները ա-
մենայն վկայութեամբ հաստատեցին .
ներեցէք ով Ազգայինք իմ Հռովմէա-

կանք եւ լուսաւորչականք , ամենքնիդ
ալ կը վկայէք , վերջին անգամ եղած
անհամար գայթակղութիւնները եւ չար
օրինակները , եւ անոնց դէմ կերպ կերպ
բողոքներնիդ :

Նիմա անոնց գլխաւորներէն մէկը ,
ան ամեն եղածները մոռնալով , նորէն
զազգը խռովելու առիթներ կը փնտը-
ռէ , աստուածային սէրը եւ խաղաղու-
թիւնը՝ որն որ ազգովին հանդերձ եկե-
ղեցականօք կը փափագինք . հեռացընե-
լու եւ մինչեւ անգամ անկարելի ընե-
լու համար , մեր համազգի եղբարնե-
րուն դէմ ատելութիւն ցանող գրու-
թիւն մը կարդալու հարկադրուերէ :

Ուստի աս պատճառաւ այն կոնդա-
կին մէջ գտնուած եղբայրսիրութեան
եւ խաղաղութեան դէմ եղած կտորնե-
րը , բոլորն ալ բողոքելու եւ ցրելու
պարտաւորուեցայ , արդարութեան եւ
Ճշմարտութեան , սիրոյ եւ խաղաղու-
թեան ապաւինելով :

“Ուր սէր է՝ անդ երկիւղ ոչ գոյ . . .
Այլ սիրովն աստուծոյ զինեալ կայ :
(Քրաք , Է Սեր . Ասք) ” :

ԱՐ ՃԸՄ ԵՐՏԵՍՈՒԵ

ԵԿ ՀՈԽԱԽՈՐԵԱԼ

ԵՂԲԱՑՐԱԿԻՑՆԵՐՍ

15

01783100

Յուլիս 22 կիրակի, Քրիստոսի Այ-
լակերպութեան տօնին օրը Հռովմէա-
կան Հայոց Եկեղեցիներուն մէջ կոն-
դակ մը կարդացվեցաւ ընդդէմ երեք
Մխիթարեան Վարդապետաց . որն որ
իրենք Հայ ըլլալովնին Լուսաւորչեան
սուրբ Եկեղեցւոյն ծառայութեանը մը-
տեր են , առանց դաւանանքի խորու-
թեան , միայն վեղար մը դրած , եւ
Հռովմայի պապերուն ինքնակոչ տիե-
զերական գեր իշխանութիւնը չընդու-
նելով :

Կոնդակին տէրը , սկիզբէն այնպիսի
խօսքերով սկսեր է որ , ճշմարտութեան

հետեւող անձանց , անկարելի է լռու-
թիւն պահելը . Հարկաւ ու անպատճառ
քանի մը խօսք զբուցելու զմեզ ստի-
պեր է :

Կըսէ որ “այս օրերս հանդիպած ,
այնպիսի չար գայթակղութիւն մը , ցա-
ւալի չար օրինակ մը զմեզ հարկադ-
րեց” . . . : Ո՞ր գայթակղութեան , եւ
ի՞նչ չար օրինակ արդեօք , ի՞նչ ըսել
կուզէ չենք հասկընար աս կոնդակին
հրատարակիչը : Առոցաւ արդեօք երեք
չորս տարիէ հետէ իրենց կողմանէ ե-
ղած զարհուրելի՛ գայթակղութիւննե-
րը , ու սոսկալի՛ չար օրինակները , որոնց
պատմութիւնները տպագրութեամբ
կեցած , դեռ անոնց խառնաշփոթ ձայ-
ները մեր անկածը կը հնչեցնէ : Առո-
ցաւ կըսեմ , ան տան մը մէջ գոցուած
մնտուկէն անկատար ձեռագիր գող-
նալը , Ազգային սահմանադրութեանը
դէմ Աթոռ մը յափշտակելը . Անանուն
չարամատեան մը հրատարակելը . Ազգին
մեծ մասը “թագաւորութիւն պիտի
հաստատեն” , ըսելով Տէրութեան մը
մատնելը , շինծու կոնդակներ , սուտ

Նամակներ , սուրբ Ժողովքէն եկած է
ըսելով սուրբ Սեղաններուն վրան
Անմահ պատարագներու մէջ կարդալը ,
Վերջապէս մոռցած պիտի ըլլայ , եկե-
ղեցական եւ աշխարհական զիրար ան-
ցընելէն վերջը , Հոռվմ երթալ . այն ա-
հաւոր ատեաններուն մէջ կերպ կերպ
սուտերով ու խաբէութիւններով ինքը
զինքը արդարացընելը . . . .

Ասանկ եւ ասոնց նման յայտնի եղելու-
թիւններէն աւելի՝ գայթակղութիւն ,
եւ աւելի՝ չար օրինակ եղեր է վերոյիշ-
եալ Եկեղեցականաց ըրածը . արդարու-
թեամբ կոշենք :

Յժէ որ ասոնք եւ իրենց միաբանու-
թիւննին հաստատուելէն ՚ի վեր , ար-
բանեակներուն ըրած անհատնում գայ-
թակղութիւնները եւ բոլոր աշխարհե-
տուած չար օրինակներնին յիշելու ըւ-
լար , կարծեմ չէր յանդգնէր ասանկ
խօսք մը իր կոնդակին մէջ գրելու , եւ
հրատարակելու : Ի՞այց վախը նայինք
թէ ինչ է :

Յժէ որ կը վախնայ , որ իր սակաւ ժողո-
վուրդը ասոնց օրինակէն Հոռվմայի ե-

կեղեցին ձգելով, լուսաւորչեան կրւ-
լան (որն որ հայ անուամբ պարծողնե-
րուն բուն եկեղեցին է, Հռովմայի ե-
կեղեցւոյն հետ ազատ միացեալ) ոչ թէ
հիմակուան մեր կաթօլիք եկեղեցինե-
րուն պէս) . Թող աս կողմէն ամենեւին
կասկածի մը չերթայ, որովհետեւ մեր
ազգին լուսաւորեալ մասը կարծեմ իր-
մէ քիչ մը աւելի աղէկ կը մտածէ
թէ, անոնց աս ճամբուն հետեւելուէ
թէ չէ: Աւելի աղէկ կը լսայ հեռու
կենալը, չէնէ իրենց ասչափ տարուընէ
՚ի վեր նորէնոր հնարուած ածական-
ներնուն իրենք ալ արժանի ըլլալը . Թող
չի վախնայ ժողովրդեան աս մասէն, որն
որ իրենք իրենց հաւատքը կը ճանչ-
նան, եւ կրնան որոշել իրենց ճամբան:
Փուժ տեղը անանկ սիրոյ եւ խաղա-
ղութեան դէմ, ատելութիւն եւ երկ-
պառակութիւն ցանող կոնդակներ չի
հնարէ . քրիստոնէական եղբայրսիրու-
թեան դէմ քարոզները մեր ականջը
չի մըտնար, վասն զի մենք առաքելոյն
պատուէրը ունիմք որ կըսէ . “Որ ասէ
եթէ ՚ի լոյսն իցէ, եւ զեղբայր իւր ա-

տիցէ , սուտ է , եւ 'ի խաւարի է տակաւին» (Յովան . ա . Գլ . բ . համար . 9)։ Որ սիրէ զեղբայր իւր , 'ի լոյս բնակէ եւ գայթակղութիւն 'ի նմա չիք (նոյն)։

Ծէ աս խրատները եւ թէ հիմակուան կրօնական եւ քաղաքական ազատութիւնները չի ներէր , որ մեր ազգայիններուն հետ այսպիսի նիւթերու վրայ ատելութիւն գործենք , եւ անանկուսումնական եւ ազգասէր , լուսաւորեալ եւ ճշմարտասէր անձինքը պախարակենք։ Ուրեմն լուսաւորեալ անձանց համար ոչինչ է այս կոնդակը։

Ուստի մէկալ տգէտ մասին համար ալ ոչինչ է , որովհետեւ աղէկ եւ յայտնի գիտենք որ , եթէ Հռովմայի այս օրվան թՊիոս պապը , եւ անոր աստուածաբան գարդինալները ելլան ըսելու ըլլան որ , Հայոց եկեղեցին ուղղափառէ , եւ ամենեւին մոլորութիւն մը չունի . դարձեալ պիտի չընդունին . վասն զի անոնց թշնամութիւնը ոչ թէ դաւանանքին . այլ անոր ազգութեանը , արարողութեանը եւ լեզուին է : Եւ ասքանը շատ պարագաներու մէջ տե-

սանք, ու յայտնի դիպուածներով հաստատուեցաւ մեր մըտքին մէջ։

Ասոր համար թէ որ անանկ բան մըպատահելու որ ըլլայ, պիտի ըսեն թէ իններորդ Պիոսը սխալեցաւ, տասնեւրորդին սպասելու ենք։ Աս խօսքերնին ստուգելու համար աս եղելութիւնը բաւական կը վկայէ։ (այսինքն) Երկու երեք տարի առաջ այն սոսկալի գայթակաղեցուցիչ կրօնական եւ Ազգային կոփւն որ ելաւ։ Երբոր դլիսաւոր պատճառ եղողները Հռովմէն կանչուեցան դատուելու։ ան ատենները Պոլսոյ մէջ այն տգէտ անձանց շատէրուն բերնէն լըսեցինք որ կըսէին, «Թէ որ Հռովմանոնք յանցաւոր հանելու որ ըլլայ, մենք ալ սրբազան Պապը չենք ձանչնար, եւ անոր հրամանները չենք ընդունիր։ Աս խօսքը ան ժամանակը բերնէ բերան տարածուելով մինչեւ մեր ականձը հասաւ։ Ուրեմն, աս կերպ դիտաւորութիւն ունեցող անձանց համար ալ ոչ ինչ է աս գրուածքը։

Ասոնք ասանկ ըլլալէն վերջը, կը հարցունեմք հիմա գերապատիւ աս

Հոգեւոր հովուին թէ , ինչ բանէ շարժեալ ասանկ միտքերը դրդուցուցիչ հըրատարակմանը հարկադրվերէ . եւ որ աստուածաբանից ժողովքէն հաւանութիւն առերէ , սուրբ սեղանի վրայ անմահ պատարագի մէջ , եւ քրիստոսի Այլակերպութեան հանդէսին օրը , եղբայրսիրութեան դէմ ատելութիւն ցանելու պատճառ եղող գրութիւն մը կարդալու :

Ասոր պատասխանն ալ մենք կուտանք :
Աս օրուան եղածը նորահնար եւ զարմանալու դիպուած մը չէ . այս անձը ինչուան այսօր ինչ որ ըրերէ եւ կընէ , իր բնութեանը հետեւածն է :
Վարդս ինչ բնութեան կը ծառայէ , միշտ նոյնը կը գործէ , յիշէ քրիստոսի խօսքը “Ճի ոչ է ծառ բարի որ առնէ պտուղ չար , եւ ոչ դարձեալ ծառ չար որ առնէ պտուղ բարի , զի իւրաքանչչւր ծառ ի պտղոյ իւրմէ ճանաչի ” :
Վենք այս բանը այս անձին վրայ շատ անդամ փորձեր , ճանչցեր , եւ աղէկ հասկրցեր ենք : “Փորձեալն միւսանդամ փորձելն յիմարութիւն է ” :

Առաքելոյն աս խօսքերուն հետեւելով, բոլոր եղած ու անցածներուն վրայ բարակ քօղք մը ծածկելով, ժամանակիս պարագաներէն ստիպեալ ակամայ լոռւթիւն պահեր էինք:

Ի՞այց ինքը հանդարտ չի կենար նորէ նոր խռովութիւն ցանելու կաշխատի, կը խառնէ, կարգիլէ, կը հերքէ . ժողովրդեան մէջ որոմ ցանելու հնարքներ կը փնտոէ, որպէս զի վերոյիշեալ քրիստոսի խօսքը իր վրայ ամուր, եւ ազէկ մը հաստատէ:

Լոնդակին մէկ ուրիշ կողմը «Մեզի պարտ ու պատշաճ եղած պարտքերնիս կը կատարենք» կըսէ, ի՞նչ է եղեր պարտքը: «Վնասակար ու հոգեկորուստ անձինքներէն զգուշացընել»: Ի՞արի եւ աղէկ, այս ամենայն կողմանէ կընդունիմք այս իրեն հովուական պարտքը, բայց միանդամայն կը հարցունեմք իրեն, արդեօք նորելիք աղանդ մը կամ հերետիկոսութիւն մի ելեր է, չէնէ մեր գիտցածներէն զատ հերձուածութիւն մը ծագեր է. կարծեմ, ոչ . քանի որ Հայոց եւ Յունաց Եկեղեցիները, Հը-

ռովմայի Եկեղեցւոյն հետ կերպ կերպ
վէճերու պատճառաւ մէկ մէկէ հե-
ռացեր են նէ , անկէ հետէ եւ ոչ փոքր
ինչ կրօնական խնդիր մը ելերէ , (բաց
ի Անանունեանց եւ Միմիթարեանց չըն-
չին վէճէրէն , որուն ան ալ օդէն եկած
ըլլալովը , նոյնպէս օդին մէջ ցրուեցաւ
ու անյայտ եղաւ : Ուրեմն որն է եղեր
աս նոր ելած վնասակար ու հոգեկո-
րուստ անձինքները , կոնդակին մէջ ոչ
ազգի եւ ոչ կրօնքի մը անուն յիշուած
է : Ո՞իայն վեր ի վերոյ եկեղեցականի
մը զրոյց կայ , որն որ եկեղեցւոյն միու-
թենէն հեռանալուն համար , “լի ար-
տասուօք” պաղատանքներ կընէ : Ո՞ենք
ալ աս խօսքէն իմացանք թէ վերոյիշ-
եալ երեք Միմիթարեան հայ Վարդա-
պետաց համար է :

Ուստի աղէկ մը քննենք ու նայինք
թէ այս անձինքը մեզի ի՞նչ վնաս տը-
ւած ունին , եւ ի՞նչ զգուշութիւն ընելու
հարկաւորութիւն կայ : Թէ որ կռա-
պաշտ , հեթանոս , հերետիկոս , եւ կամ
բողոքական եղեր են նէ , թող իրենք
իրենց հոգւոց փրկութիւննին մտմը-

տան , եւ կարողեն մտածելու : « Աւնին
դմովսէս եւ զմարգարէս » :

Վենք աղէկ դիտենք եւ կընդու-
նիմք՝ որ վերսիշեալ մոլորութեանց հե-
տեւողները մինչեւ վերջը յամառեալ
մնալու որ ըլլան , թէ յերկինս եւ թէ
ի յերկրի կապեալ եւ դատապարտեալ
են : Ասոր համար անոնք մեզ չեն կըր-
նար զնասել շնորհիւն աստուծոյ :

Բայց չէ , աս դատապարտելի կրօնքնե-
րուն մէկուն , եւ ոչ մէկուն հետեւած
չեն , հապա ո՞րն է : Վղէկ միտ դրէք:
Վերսիշեալ կոնդակին հրատարակ-
չին , ու անոր արբանեակներուն կողմէն
հերետիկոս « կոչուած (ընդդէմ Հռով-
մայ եկեղեցւոյն , եւ ընդհանուր սուրբ
ժողովոց կարծեացը եւ վճռոց) , Հայոց
Եկեղեցին գացեր , ոէր՝ եւ խաղաղու-
թիւն քարողելու . ընդհանուր ազգին
յառաջադիմութեան արգելքները ան-
հետ ընելու , տղոցը դաստիարակու-
թեան եւ քաղաքակրթութեան ճամ-
բան սորվեցընելու , վերջապէս ազգը
ամէն կերպ կատարելութեանց լուսո-
վը փայլեցընելու համար , ամենայն փու-

Թովլ կաշխատին եղերս Աս Ճամբաներն է
արդեօք մեզի վնաս հասցունողը , ու
հոգեկորուստ անձանց՝ վախը :

Իստ կոնդակին վկայութեանը , թէ
որ ասանկ է , հարկաւ իրենք հակառա-
կը գործելու պարտաւորեալ են :

Իայց պիտոր ըսեն որ , մենք ինչ որ
ընենք , մեզի ներելի է . զի Հռովմէա-
կան սուրբ հաւատքը ունինք , ու ըսած-
նին ալ գործքով կատարեն : Հապա ուր
կը մնայ առաքելոյն վճիռը որ կըսէ
“Առանց գործոց հաւատք մեռեալ է” :
Չգենք ասանկ խնդիրները , որ մեր
նիւթէն դուրս է :

Վեզի կուգայ որ ասոնք չեն մեզ վը-
նասողը , այսպիսի ազգօդուտ ջանքերը
մեզ չեն գայթակղեցըներ . (կոնդակին
վախը ,) հապա կրնայ ըլլալ որ ասոնց
աս բարի օրինակէն շարժեալ , Հռով-
մէական հայոց ազգին լուսաւորեալ
մասը անոնց հետեւելով , իրենք ալ ըս-
կաին ազգին մէջ աս ջանքերը ի գործ
դնելու , ու ան ժամանակը աս կոնդակին
տիրոջը դիտաւորութիւնները ի յօդս
ցնդելու :

Ահա ասքանիս համար է որ, ամեն
տարի, ամեն ամիս, ու ամեն օր կոն-
դակներ նամակներ, յայտարարութիւն-
ներ կելէ, (այսինքն) Հայք հերետիկոս
են, մոլորեալ են, չարափառ են, եւ այլն
ըսելով, ու երկու կողմը ատելութեամբ
զիրար անցունելով, անոնց հետ ունե-
ցած արտաքին հաղորդակցութիւննիս
ալ կտրէ :

Այս է եղեր իրեն հովուական պարտ-
քը, որն որ ուրիշ հովիւներու ալ կը հա-
ղորդէ :

Կը զարմանամ աս “քաջ” հովուին,
աս կերպ պարտաւորութեանցը վրայ :

Հիմա դառնանք ուղղակի ձեզի ով-
գերապատիւ Տէր . եւ միանգամ հար-
ցունենք ձեզի թէ, ասանկ կրօնքի ա-
զատութեան ժամանակ, ոգիները հան-
գարտ, ազգային խռովութիւնը դադ-
րած, բարի օրինակներով լցեալ, սէր եւ
խաղաղութիւն քարոզելու տեղ, պէտք
էր արդեօք ասանկ գրուած մը հրա-
պարակաւ եկեղեցիներուն մէջ կար-
դացնելու, թէ եւ բարի դիտաւորու-
թեամբ ըլլայ :

Հարիւր տարիներէ հետէ քարոզու-
թիւննիդ, եւ վէճերնիդ աս նիւթիս վը-
րայ չէր մի, (այսինքն) Հայք հերետիւ-
կոս են, եկեղեցիներնուն երթալու հը-
րաման չիկայ, անոնց հետ ի հոգեւորս
հաղորդակցութիւն ընելը արդիւեալէ:
Եւ այս քանի բիւր անգամէ որ նո-
րէն կրկնէք. որ պատճառ կըլլաք հան-
դարտ միտքերը արթնցունելու ու խը-
ռովելու: Առաջանք ուրեմն եղած սոս-
կալի կրօնական կոփւները, սարսափելի
ազգային հալածանկները. կերպ կերպ
զարհուրելի հոգւոյ եւ մարմնոյ վեաս-
ները, ինչ շահեցայք արդեօք:

Կրցաք Հայ մը Հռովմէական ընել,
կամ անոնց սիրտը վաստըկիլ, ոչ, ոչ:

Դարձեալ, դուք բան մը իմացանք
այն ալէկոծեալ ժամանակները, ձեր
քթէն կաթիլ մը արիւն եկա՞ւ արդեօք,
որոնք որ ձեր ատելութեանը ու փա-
ռասիրութեանը զոհ եղած, ոմանք
գլխատուելով, ոմանք կախուելով, եւ
բոլոր ազգ մը բոլոր ստացուածքնին
կորսնցուցած, Ասիոյ լեռներուն մէջ
տարիներով թափառական պտըտեցան,

եւ այլն եւ այլն, որոնց շատը մեր օրերուն հանդիպելով ականատես եղանք . ուրեմն հիմա Ի՞նչ ազդեցութիւն պիտի ունենայ ձեր այս ամենահոգիառ հովուական կոնդակնիդ :

Հարկաւ նոր ատելութիւն, նոր թըշնամանք, նոր խռովութիւն, նոր նախանձ, եւ այլն : Ահա շահը, ահա պըտուղը :

Վրդեօք Քրիստոս տէրն մեր աս կերպով որսաց առաքեալները : Այնպէս առաքեալները աս ճամբով դարձուցին անհաւատները, մեր առջի սուրբ Հայրապետները աս կանոններով կը քարոզէին մոլորեալներուն . չէ, չէ . ոչ երբէք աս կերպ քարոզութիւն մը, եւ դրուածք մը ոչ կարդացեր եւ ոչ լսերենք :

Ուստի ձեր աս կերպ դիտաւորութիւնները եւ քարոզութիւնները, երբոր անոնց չեն յարմարիք, ու անոնց պէս պտղաքեր չըլարնէ, Ի՞նչ ըսելու է արդեօք, կամ ինչ ընելու է :

Աերեցէք մեզ Գերապատիւ Տէր, մենք աշխարհական կարգէ ըլլալով,

իրաւէ որ մեզի չփյնար ձեզի խրատ
տալ, կամ յանդիմանել. որովհետեւ
Քրիստոս մեզի պատուիրերէ որ ձեզ
պատուենք, բայց միանդամ ձեր անի-
րաւ գործքերնուդ ալ չի հետեւինք:
Այսկայն որովհետեւ աշխարհականաց
վկայութեամբը ու ժողովրդեան “ար-
ծանի է” ձայներովը աս պաշտօնին հա-
սած էք, այն ահաւոր եւ սուրբ արա-
րողութիւնները ձեր վրայ կատարված
ժամանակը, ըրած սոսկալի երդումնե-
րովնիդ ձեր վրայ առած բուն հովուա-
կան պարտքերնիդ մտուրնիդ բերելու
համար զձեզ կը հրաւիրեմք:

Վասնաւորապէս կաղաչեմք որ, Պօ-
ղոս առաքելոյն առ Տիմոթէոս գրած
Առաջին Թղթին մէջ, երրորդ գլխէն
սկսեալ մինչեւ տասներորդ համարը
ուշադրութեամբ կարդաք:

Վենք միայն նոյն գլխին մէջ հին-
գերորդ համարը յիշենք որ կըսէ,
“Եթէ ոք իւրում տանն վերակացու
չգիտիցէ լինել, զիա՞րդ եկեղեցւոյ աս-
տուծոյ խնամակալ լինիցի”։ Առաքե-
լոյն աս կարեւոր խրատը ուղղակի ձեր

վրայ յարմարցընելէն ետքը . խօսքեր-
նուս վերջը , մենք աշխարհականքս կոն-
դակին մէջ գտնուած ու յիշուած , սի-
րոյ եւ խաղաղութեան դէմ եղածները
կը հերքեմք եւ չենք ընդունիր :

Առաջին . վերսյիշեալ եկեղեցականաց
գործքէն ոչ երբէք գայթակղերենք ,
եւ ոչ չար օրինակ ըլլալու բան մը տե-
սերենք :

Երկրորդ . Ասանկ լուսաւորեալ ժա-
մանակ մը (որն որ ամէն մարդ իր հա-
ւատքը գիտէ և կը ճանչնայ) . Եղբայր-
սիրութեան դէմ , ատելութիւն ցանե-
լու պատճառ եղող գրուածներ բնաւ
չենք ընդունիր :

Երրորդը , եւ ամէնէն հարկաւորը ,
չայք հերետիկոս են , մոլորեալ են ,
Քրիստոսի հօտին գաւթէն բաժնուեր
են . կուզէք իմանալ կամ վիճելնէ , ահա
ամէն գրուածնին կեցած , դաւանու-
թիւննին յայտնի , երկու կողմանէ եկե-
ղեցականներ ու աստուածաբաններ կե-
ցած էք : Ծող բանիւ եւ գործով ,
գրով , եւ ընդհանուր ժողովքով , ար-
դարութեամբ քննեցէք , խօսեցէք ,

Ճշմարտութիւնը յայտնեցէք . Թէ որ
կուզէք հակառակութիւններուն մէջ
տեղէն վերնալը : Ի՞այց ժողովուրդը մի
խառնէք , անմեղ ժողովուրդը ձեր շա-
հուն մի ծառայեցնէք , մեզի վերաբեր-
եալ խնդիրներ չեն :

Ո՞ենք թէ Հռովմէական եւ թէ
Լուսաւորչական Հայ աշխարհականքս ,
կուզենք եւ կը փափագինք այն աստ-
ուածային ճշմարիտ սէրը եւ խաղաղու-
թիւնը , որ մեր մէջը ունենանք . եւ գի-
շեր ցերեկ սրտանց կաղօթենք առ աստ-
ուած , որ ձեր միտքերը Հոգւոյն սրբոյ
շնորհիւը լուսաւորելով , մարդկային
նկատմունքները մէկ դի ձգած , օր մը
առաջ սա երկու եկեղեցիներուն միու-
թիւնը դիւրացընելու հոգ տանիք եւ
աշխատիք , որով երկու հարիւր այսչափ
տարուընէ ի վեր եղած սոսկալի գայ-
թակղութեանց , եւ հոգեկորուստ չար
օրինակներուն վերջ մը տուած կը լլաք:
Չէ նէ , վայ , վայ աշխարհի գայթակ-
ղութեանց :

